

En hund i mitt liv.

Av Edvin N. Edvardsen

Jeg ble født inn i et hjem der det allerede var en hund. En ganske stor hund for meg, men for alle andre var han nok en ganske normal wheaten terrier. Fire år var han da jeg ble født, og fulgte oss i fem år til. Jeg har fremdeles svake minner fra den dagen mamma fortalte broren min og meg at Andy ikke lenger var med oss. Så unge som vi var. Broren min på to år, og jeg på fem skjønnte nok ikke så mye av det da, men det hender at jeg tenker tilbake på det jeg husker fra min første hund.

Det gikk noen år. År der jeg ikke hadde kontakt med andre hunder enn mormor og bestefars (de har fem collier hvis dere lurte).

Det var ikke før jeg var elleve at forslaget om en hund dukket opp ved middagsbordet. "Hadde ikke det vert en god ide"- spurte pappa. "Du som jobber hjemmefra ville vel ha godt av litt selskap"- sa han til mamma.

"Å ha en hund krever mye ansvar"- sa mamma. "Så da må jeg først vite om alle i familien er villige til og mate, lufte og hjelpe til med alt det som kreves og ha en hund." Det var alle! Så det gikk ikke lang tid før vi begynte og gjøre litt ressearch på nettet.

En dag da jeg kom hjem fra skolen ropte mamma på meg. "Se her"- sa hun, og viste meg dataskjermen. "Er ikke denne bare herlig" spurte hun. På skjermen var det bilde av en liten, svart hund med nisselue. "Hva er det for en hund"- spurte jeg. "Dette er en "spansk vannhund"- svarte mamma. "Det er en oppdretter ikke så langt

herfra."- Så etter ikke mange dagene, gikk turen dit. Vi ble møtt av en hel haug av vannhunder. Noen svarte, andre brune og en helt hvit. Etter noen kopper kaffe og litt hundesnakk, dro vi hjemover. "Ja, hva synes dere om hundene da"- spurte pappa. Mina (min søster) syntes jo så klart at hundene var kjempesøte. "Men er dere sikre på at denne hunden virkelig er helt vår type?"- spurte mamma. Dette ble fulgt av litt lav mumling i baksetet. "Du har et poeng der"- sa jeg. Nå hadde vi alle fått litt og tenke på.

Noe uker senere hadde mamma nærmest ved et slumpetreff funnet hjemmesiden til "raseklubben for portugisisk vannhund", hun hadde sett på den før, men pappa syns den var så rar klippet. Mamma kontaktet noen med voksne hunder så det var dit turen gikk. Mamma og pappa dro derfor til Hokksund. Da de kom hjem sa mamma at det hadde vært kjærlighet ved første blikk. Der hadde mamma og pappa fått høre om et valpekull som var leveringsklare i mai.

Mars og april kom og gikk, men endelig kom mai. I løpet av den tiden hadde vi allerede rukket å skifte takrenne, bestemt navn på hunden som skulle komme, godt gjennom alle nye regler som kom til og gjelde når hunden var i huset og vert i syden. Mamma og pappa dro til Lillehammer for og se på valpene. Mamma sa de hadde vert helt hærliche, og at de var nesten sikre på hvem vi skulle ha. Nå gjenstod det bare å se om vi barna var fornøyde. Så ikke lenge etter dro de tilbake, bortsett fra at i baksetet hadde de tre forventningsfulle barn. Da vi fikk se valpene var det akkurat som mamma hadde sagt, kjærlighet ved første blikk. Den valpen vi valgte gjorde ikke annet enn og spankulere rundt i innheiningen sin mens han stolt viste fram den ene leken sin etter den andre.

Den sommeren skulle jeg på speiderleir til England og ville derfor ikke jeg kunne være med for og hente valpen. Men jeg trøstet meg med at når jeg kom hjem ville det være en godt fornøyd hund der som bare ventet på meg.

Så jeg dro av gårde til England, mens mamma og pappa dro av gårde til Lillehammer.

Da jeg kom hjem var jeg helt syk av forventning. Tenk ett eller annet sted i huset satt det en liten valp. "Miro"-ropte jeg. Navnet hadde vi bestemt rett før mamma og pappa hentet hunden, og jeg reiste til England. "Miro"-ropte jeg igjen. Ingenting skjedde. "Hallo"- "Er det noen her?"- Mamma ropte fra verandaen. Jeg gikk bort og åpnet verandadøren. Det første jeg kjente var noe som bet meg i leggen. Noe lite, med spisse små tenner. Jeg kikket ned og fikk øye på en liten svart hund som stod å rev å slet i olabuksa mi. Endelig... Endelig hadde vi fått en hund.

Hilsen Edvin

